

Hídépítő imakezek: együtt a mennnyel!

1. Mikoron Dávid nagy búsultában,
Baráti miatt volna bánatban,
Panaszolkodván nagy haragjában,
Ilyen könyörgést kezde ő magában.

2. Istenem Uram! kérlek tégedet,
Fordítsad reám szent szemeidet,
Nagy szükségemben ne hagyj engemet,
Mert megemészti nagy bánat szívemet...

15. Én pedig uram hozzád kiáltok,
Reggel és délbe, estve könyörgök,
Meggzabadulást tetőled várok,
Az ellenségtől mert én igen félek...

18. Te azért lelkem gondolatodat
Istenben vessed bizodalmodat,
Rólad elveszi minden terhedet,
És meghallgatja te könyörgésedet...

Ezelőtt 140 esztendővel, 1873 őszén egyesült Buda és Pest egy településsé, és létrejött Budapest, mint főváros. Az összekötő kapcsok hidak voltak a Dunán keresztül, amikhez társult később a földalatti vasútvonal, a metró.

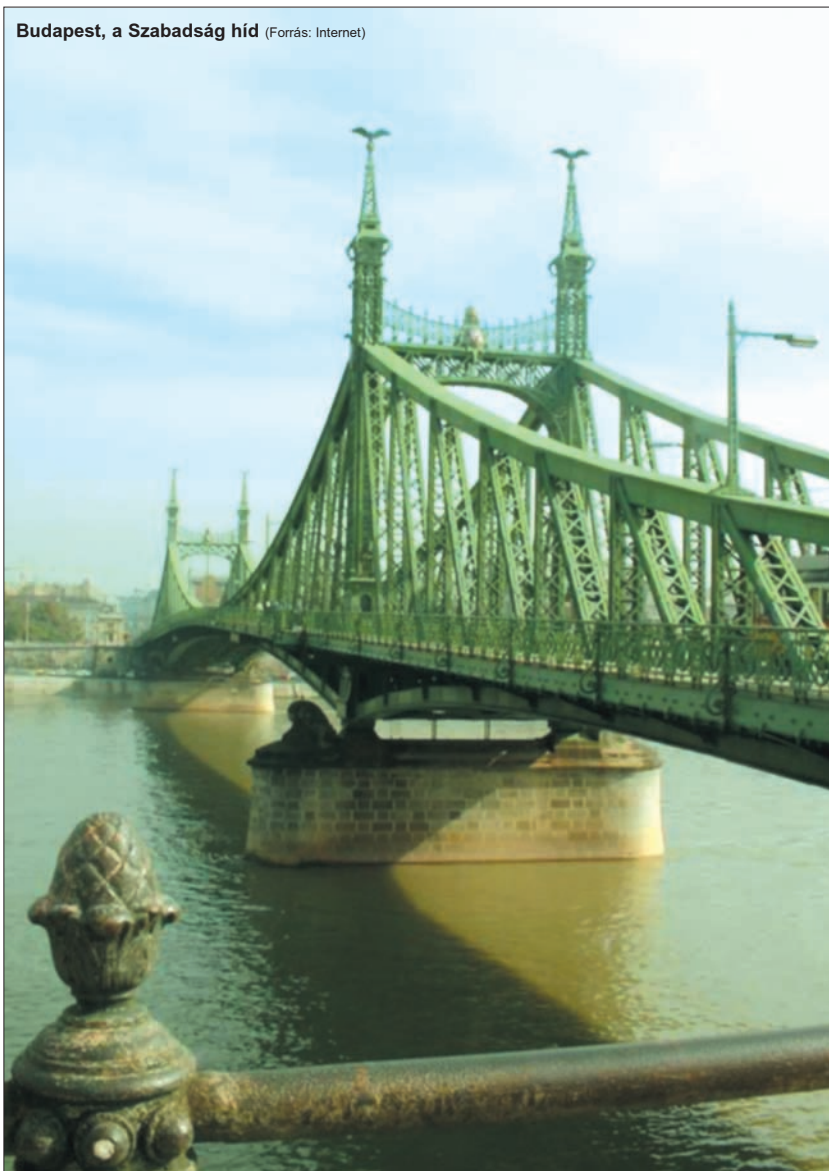
Az egyesülés 50. évfordulójára (90 évvel ezelőtt) szerezte Kodály Zoltán a *Psalmus Hungaricus* című művét, melynek szövege az 55. Zsoltár, a 16. századi *Kecskeméti Végh Mihály* énekszerző átírásában.

A zsoltárparafrázis 22 strófájából idéztünk fentebb mindössze négyet.

A pillérek: hálaadás és kérés

Az Úrral való kapcsolatunk egyik fő csatornája az ima, amelynek alappillérei a hálaadás és kérés. Luther Márton is a kérés fogalmát a könyörgés és a hálaadás meghatározásával együtt fejti ki: „*könyörgés az, amikor az imádságot valami mással erősítjük, azaz amikor valakit úgy kérünk meg valamire, hogy közben valami olyanra hivatkozunk, amit ő szeret és nagyra tart*”. A kérésben viszont azt nevezzük meg, amit imádság és könyörgés által kívánunk sürgősen megnyerni úgy, ahogy ezt a Miatyánkban is tesszük – abban ugyanis hét kérés van. A hálaadás pedig az, amikor az eddig elnyert áldásokat mind megszámláljuk, és ezek által

Budapest, a Szabadság híd (Forrás: Internet)

azt a bizonyosságunkat megerősítjük, hogy bizakodva és könyörögve várunk tovább, mert meg fogjuk kapni azokat a dolgokat, amit Urunk akaratával összhangban kérünk.

Összegezve tehát, az imádság a könyörgés által válik hatékonnyá, hisz ez utóbbi nyomatékossítja az előbbi, kellemessé és édessé azonban a hálaadás teszi. Így pedig „*az imádság a könyörgés hatásossága és a hálaadás édessége révén kiküzd és megkapja azt, amit Istenünk akaratával meggyezően kér*”.

Ha elmarad a hálaadás, törvénytelenül birtoklom azt, amit megkaptam, mert az Úr teljesítette a kérést, meghallgatta a könyörgést, de a köszönet és a hála részemről elmaradt. Ez év őszén is imádságainkban hálaadással tárjuk fel könyörgéseinket Isten előtt, és az Ő békessége megőrzi szívünket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban!

DR. KIS-JUHÁSZ VILMOS lp., Kolozsvár

Teológiai értesítő

Kilenc diák tanul a *2013-2014-es tanévben a Teológián*. Mezei Ödön – negyedéves, Fűrész-Szálasi Rudolf – harmadéves, Szűcs Dániel másodéves. Ebben a tanévben egy új diák érkezett nappali tagozatra Kémerről: Oláh Elemér Róbert. Levelező tagozaton tanulnak: Józsa Zsolt – negyedéves; a másodévesek: Kelemen Sándor Tomi, Molnár Ottó Róbert, Szabó Sándor, Máté András. Örülünk annak, hogy Isten kegyelméből ebben a tanévben is tanulhatunk és szolgálhatunk. Kérjük továbbra is a testvéreket, velünk együtt kérjék az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő munkájába – köszönjük! **Fűrész-Szálasi Rudolf**

BEMUTATKOZÁS

Oláh Elemér vagyok, 1992. február 9-én születtem Kémereken. Tanulmányaimat ugyanitt végeztem, később Zilahra kerültem a Református Wesselényi Kollégiumba. Szüleimtől nagyon sok támogatást kaptam, mégsem voltam elégedett az életemmel: sok embert megaláztam, megvetettem. Igazából barátaim sem voltak. Mindent csak érdekből tettem, ha az emberek jók voltak velem örültem, de nem igazán viszonyoztam. Eljutottam arra a pontra

amikor úgy éreztem, senkim sincs, az életem is fel akartam adni. De mindig is éreztem egy hívó hangot. 2011. március 3-án újból éreztem azt, hogy nekem az Úr Jézust kell választanom. Rádöbentem tékozlóságomra. Bevallottam az Úr Jézusnak minden bűnömöt, imádkoztam és éreztem, ahogyan megszabadulok a bűneimtől: „*az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott*” (Lk 15:34). Megtéérésem után Isten megszólított,

hogy szeretne tőlem többet, egész életemben őt szolgáljam. Én azt mondtam, nem tudom, Uram, ezt tenni, én tanulni sem tudok, sem beszélni. Isten azt válaszolta: te menj, én veled leszek. Két éven keresztül rám nehezedett ez a teher, míg végül azt mondtam Istennek, hogy itt vagyok, küldj el engem! Isten így szólt hozzám: menjél gyermekem, veled vagyok, a szolgám vagy. Szeretnék Istennek egy önkéntes rabszolgája lenni.

A nappali tagozatos teológusok 2013 őszén (balról jobbra): Mezei Ödön, Fűrész-Szálasi Rudolf, Oláh Elemér, Szabó Sándor és Szűcs Dániel.

ÁHÍTAT 2014 – Szeretettel ajánljuk a testvérek figyelmébe a *2014-es Áhítatot*. A következő év napi igei elmélkedések összeállításakor, szerkesztésekor figyelembe vettük a testvérek megjegyzéseit, illetve, törekedtünk arra, hogy az anyaországban és más országokban élő magyar baptista testvéreinkkel közösek legyenek a hétköznapi reggeli igék, valamint a vasárnapi imaáhítat és bibliaóra témái.

Ugyanakkor a könnyebbség és használhatóság végett az esti *Spurgeon-áhítatok (Arany sugarak)* folyamatosan következnek, és függelékként tartalmazza az Áhítat 2014 a *Vezérfonalat*, ahol a testvérek nem csak a napi kijelölt igeszakaszt találják meg a főgondolattal együtt, hanem a vasárnap délelőtti istentiszteleti igék, erdélyi lelkipásztorok által kidolgozott elmélkedéseit is. Az Áhítat elmélkedései a Vezérfonal délutáni igéket dolgozza ki.

Hisszük, hogy magyar baptista népünk legfőbb javát szolgálja az Úrtól nyert igei kijelentés, amely hasznos a tanításra, feddésre, megjobbításra és igazságban való nevelésre. Biztos vigasztalást, útmutatást, hitet és boldogulást tapasztal mindaz, aki nem távozik el az Isten-i Törvény könyvétől, gondolkodva és cselekedve azt éjjel és nappal.

Családok és egyedülállók, egészségesek és betegek, fiatalok és idősebbek, s mindenki számára felajánljuk az Áhítat 2014-et, amely a helyi gyülekezetekben megrendelhető és decemberben átvehető.

Az Úr áldja meg életünket, és a Szentlélek tegye gyümölcsözővé bennünk a hallott és olvasott igét! (K-J.V.)

ÖRÖKKÉvalóságra teremtvé

Tudtam biztosan, 17-18 éves koromig, hogy mit akarok az élettől. Terveket is szőttem, és mindent beleadtam, hogy megvalósítsam. Reméltem is, hogy igazi sikerekben és örökökben lesz részem.

Csak hogy az élet megmutatta az igazi oldalát. Amint egymást követték a kudarcok, céljaim úgy váltak egyre elérhetetlenebbé. Miután mindent feladtam – reménytelen, közömbös állapotomban – kezdtem megérteni: Isten létezik és kész beavatkozni az életembe. Irántam való kegyelméből és szeretetéből – ajándékként – egy hervadhatatlan koronát tárt elém. Így tehetek most bizonyosságot arról az új életszemléletről, amit tőle nyertem.

Helyesen látni életünket

Erős követelmény, hogy helyesen lássuk életünket és szükségünket. Pál apostol közbenjáró imája derít erre fényt: „*Kérem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt; és világossítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok: milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között*” (Ef 1,17-18)

Szükségünk van Isten kinyilatkoztatására, a Szentlélek megvilágosító munkájára, hogy jobban megismerjük életünk forrását és Urát. Ennélfogva egyre jobban látjuk lelki szemeinkkel azt a boldog reménységet és gazdag örökséget, melyre elhívott bennünket.

A helyes válasz

Hogyan éljek a jelenben, hogy egy dicsőségteljes örökkévalóságban részesüljek? Erre a fontos kérdésre sokszor nehéz megtalálni a helyes választ. Hiszen a mindennapi életben igen nagy feszültségnek vagyunk kitéve. Egyrészt tudjuk, hogy Isten elültette az örökkévalóság gondolatát a mi szívünkbe, másrészt viszont azt

tapasztaljuk, hogy a Sátán szeretne az örökkévalóság gondolatától megfosztani és figyelmünket a múlandó, vagyis e világi dolgokra fordítani.

A gonosz sokféle módszert bevet ahhoz, hogy nagy jelentőséget adjon a jelenlétnek, a testi szükségleteknek, a veszendő anyagiaknak. Ezért figyelmeztet Isten igéje, hogy: „*Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók*” (2Kor 4,18).

Igazodj!

Hogyan ültethetem a gyakorlatba? Ugyancsak az apostol, Pál tanácsolhat ebben is: „*Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes*” (Róm 12,2).

Az Igazodj! parancsot hajdanán a katonáskodó fiatal emberek naponta rengetegszer hallották. Minket, „civilleket”, hasonló gyakorisággal és erővel bombáznak sokféle forrásból a reklámok. Társulnak hozzájuk a munkahelyi, vagy iskolai minták is: ehhez alkalmazkodj, ezt tartsd követendő mintának... Mindezek ellenére a nagy kérdés az, hogy a Jézust követő ember – megújult értelemmel – valóban tud-e másvalamikhez igazodni, Isten igéjéhez ragaszkodva más értékek mentén cselekedni. Az a jó, hogy van segítő, a Szentlélek képesít és erőt ad a láthatókról a láthatatlanokra, a múlandó dolgokról az örökkévalókra összpontosítani.

Rövid földi életünk teljen az örökkévalóság fényében! Sok kellemetlenséget, fájdalmat és kudarcot spórolhatunk így meg. Mindjárt képesek leszünk arra, hogy különbséget tegyünk jó és rossz között, hasznos és haszontalan, örökérvényű és múlandó között.

A helyes perspektíva

Amikor életünket nem az örökkévalóság perspektívájából éljük, hajla-

mosak vagyunk túl sokat vállalni, ami stresszhelyzetet, kimerültséget és konfliktusokat eredményezhet. Aki hit által Istenre bízta az életét és ezzel együtt az örökkévalóságát is, az egy kiegyensúlyozott ember, nem fog végletekbe esni. A hívő tudja, hogy Isten kirendelte számára a szükséges időt és energiát ahhoz, hogy teljesíthesse mindazt, amit az Úr elvár tőle. Ezért, rohangálás és kapkodás helyett, szüntelen erősíteniünk kell az Úrral való kapcsolatunkat, hogy lelki szemeinkkel egyre tisztábban és erősebben láthassuk azt az örökkévalóságot, amit elkészített azok számára, akik benne hisznek.

A végső cél

Milyen gyakran járja át elménket és szívünket az örökkévalóság gondolata? Ez a földi lét nem képezheti életünk végső célját, hiszen a múlandóságnak van alávetve. Isten csodálatosan szemlélteti ezt az igazságot a gyermekáldással. A boldog szülőknek, normális körülmények között kilenc hónapot kell várniuk az újszülött érkezésére. A magzat számára nem az anyaméhben töltött kilenc hónap a végső cél, hanem az, hogy nap mint nap fejlődjön, és a maga idejében a világra jöjjön. Ha valami rendellenesség történik, az nagyon sok fájdalmat és szomorúságot okoz a szülőknek.

Ennél sokkal szomorúbb és fájdalmasabb, ha leélünk egy egész életet úgy, hogy nem készülünk fel az örökkévalóságra. Az anyaméhben formálódó magzat végső célja, hogy élet-erősen a világra megszülessen.

Hasonlóképpen, a mi életünk legfőbb célja az kell legyen, hogy Jézus Krisztus kegyelme által újjászülessen és felkészüljön a mennyország számára. „*Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házuk*” (2Kor 5,1).

DEÁK ZSOLT lp., Brassó

Tizedik roma nőkonferencia Ákoson

Szombat reggel egy kis csapat lelkesen sürgött-forgott Ákos község Művelődési Házában, ugyanis szeptember 21-én imádkozni gyűlt mintegy 300 Istent kereső, vagy követő roma lány és asszony, akik 22 helységből érkeztek. Hálás a szívem azért, mert én is részt vehettem ezen az alkalmon. A konferencia jeliséje a 2Kor 4,7 alapján: „Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van.”

A program változatos volt. 9,30-tól szépen kezdtünk gyülekezni. A helyiek kaláccsal, meleg kávéval és teával vártak. 10 órakor megkezdődött az összejövetel, az éneklést a szatmári fiatalok egy csoportja vezette Isten dicsőítését, tiszteletét megillető módon.

Roma testvérnőink, Fogarasi Mária Ákosról és Incze Izabella Nagyváradról imádságra buzdítottak. Mindketten kiemelték, milyen fontos időnként a sok kérés mellett hálát adni Istennek. Néha hajlamosak vagyunk természetesen venni az áldásokat, a jót, amit kapunk Istentől, és elhalmozzuk Őt kéréseinkkel. Egyikük úgy fogalmazott, hogy „kéregetünk” imáinkban.

Ezután Szűcs Sándor, a szatmárnémeti baptista gyülekezet lelkipásztora köszöntötte a résztvevőket néhány szóban, ugyanis Ákos a szatmári missziós körzethez tartozik.

A napi programot Papp Erzsike és özv. Vékás Zoltánné vezette. Voltak a résztvevők közül olyanok, akik különféle jutalmakat, ajándékokat kaptak, amik a háztartásban, a konyhában használatos eszközökből álltak. Ebben a kis játékban megtudhattuk például azt, hogy kik vettek részt minden eddig megrendezett konferencián, vagy hány igeverset tudnak a Bibliából, ami tartalmazza a KINCS szót.

Az is kiderült, volt aki épp egy ilyen alkalmon döntötte el, hogy átadja az élete irányítását Jézus Krisztusnak, és Őt akarja szolgálni. Ezt a kérdés-meglepetés játékot Sipos Sarolta és Kovács Jutka szervezték, vezették.

Egy szatmári csoporttal, egy a témához illő jelenettel szemléltettük, milyen fájdalmas olykor a formálódása egy „cserépedénynek”, de ha kiállta a tűzpróbákat, végül ékes dísszé válhat a Mester kezében.

Bálint Ibolya testvérnő egy frapárs tanítással egészen közel hozta a nőkhöz, hogy mit jelent Isten edényének lenni, a 2Tim 2:20,21 alapján. Feltehtük magunknak a kérdést, hogy használható és tiszta edények vagyunk-e, akik végzik a személyre szabott feladatukat és rendeltetésüket? Mi nők törekenyek is vagyunk, előfordulhat, hogy átvitt értelemben, repedések keletkeznek rajtunk. Talán vannak akik egy nehéz megpróbáltatás alatt darabokra törnek. Milyen jó tudni, hogy a Mester összerakja szét-esett darabjainkat, Jézus vére eltakarja hibáinkat, hiányosságainkat.

Jó néhány bizonyosságtételt hallgatunk meg roma nők részéről (Nagy Eszter – Nagyvárad, Varga Kati – Szilágysomlyó, Görcsi Jutka – Ákos), akik könnyek között mondták el, milyen élet van mögöttük, és hogyan változtatta meg őket Isten, hogyan tette széppé reménytelen helyzetüket.

Voltak akik elmondhatták, hogy azóta nemcsak ők, de férjük és gyermekeik is csatlakoztak a helyi gyülekezethez, és az összekuszált, konfliktusokkal teli családi helyzetük is megváltozott. Jó volt hallgatni ezeket a megpróbált hitű asszonyokat.

Az ákosi testvérnők finom ebéddel kedveskedtek nekünk, elmondásuk szerint „igazi cigány töltöttkáposztával” örvendeztettek meg.

Délután egy videót tekinthettünk meg, ami az elmúlt évek közös emlé-

keiről szólt, a megtett útról, a roma nők közt végzett 10-12 éves szolgálatról. Összehasonlíthattuk a kezdeteket azzal ahová eljutottunk: lelkiileg, értelmileg, szociálisan. Az Ef 2:11-13 és a 103. Zsoltár alapján emlékeztünk, és hálát adtunk az elmúlt esztendőért, a Hargitán szervezett roma hetekért, valamint a tíz roma nőkonferenciáért – azokért a jószívű testvérekért, akik áldozatos szeretetükkel lehetővé tették e konferenciák megszervezését.

Fekete Csabáné Erzsike bizonyosságtételében megosztotta velünk, hogy milyen veszélyes az ördögi praktikákhoz, az okkult dolgokhoz folyamodni, esetleg hozzájuk kötődni. De meg van az útja a szabadulásnak, hangsúlyozta, az Úr Jézus által. Papp Erzsike és Fekete Erzsike egy jelenettel is szemléltették, mit jelent Isten háztartásában a helyünkön lenni.

Az együttléte körkérdésekkel folytattuk. Ez gyakorlatba ültetett Biblia volt a roma nők számára, hogy miként viselkednek a kritikus helyzetekben, például a gyermeknevelés terültén, vagy a társadalmi életben. Meglepett az a gyermeki őszinteség, amivel válaszoltak a kérdésekre. Talán mi magyarok sokszor nem merjük kimondani nyilvánosan, hogy néha igenis tévedünk, hogy nem a jó módját választjuk a konfliktusok rendezésének. Ezt a fórumbeszélgetést Papp Erzsike, Borzási Márta és Vékás Erzsike vezette.

Fogarasi Dezső ákosi gyülekezeti vén záró üzenete és imádsága fejezte be a konferenciát. Úgy hiszem, hogy mindenki számára áldásosak voltak az együtt töltött órák.

Jómagam is hálával néztem végig azokon a roma asszonyokon és lányokon, akik bár sokak által ők a társadalom lenézettjei, most mégis egymás iránti kellő tisztelettel, szeretetben, békességben imádták az Istent. Hisz egyedül Ő az, aki életeket tud megválttatni, aki életünk összetört darabkáit újra egésszé tudja tenni. Övé a dicsőség mindenért!

NAGY KASZA RENÁTA
Szatmárnémeti

Imaházavató Balánbányán

Szeptember 8-án megnyílt az Új Remény Baptista Imaház

Az Úr legyen a dicsőség, hogy szeptember 8-án imaház megnyitót tarthattunk Balánbányán. A gyergyói és a baláni gyülekezet imádságai meghallgattak, a tagok fáradozásai meghozták az eredményt: egy szép imaházat tudhatnak magukénak a balánbányai testvérek a város központjában.

A megnyitó 16 órakor kezdődött a szilágynagyfalui fűvözenekar dicsőítésével. Novák Zsolt lelkipásztor imádkozott és kért áldást a hajlékra, majd az egybegyűlte bevonultak és teljesen megtöltötték a két termet. A helyi testvér-gyülekezetekből is sokan eljöttek és hozták köszöntésüket.

Az egybegyűlteket a Zsolt 48:10-12 alapján Novák Zsolt testvér köszöntötte. Szolgálattevő lelkipásztor volt Kelemen Sándor Marosvásárhelyről, Nagy István Szilágynagyfaluból és Veress Efraim Érszöllősről. Mindegyik lelkipásztor megosztotta igei gondolatát és jókívánságát.

A Magyarországi Baptista Egyház nevében Bukovszky Ákos tv. mondott köszöntőt. A szolgálatok között az Urat dicsőítő énekek hangoztak el, Veress Napsugár egy szívhez szóló történet mondott „Egy nemes ember hagyatéka” címmel. Az 1Móz 28:16-17 alapján Veress Efraim lp. tartotta a záró igehirdetést. Mindezeket románra fordította Bereczki Reymont gyülekezeti előljáró, hisz a jelenlévők fele román anyanyelvű volt. Az ünnepély szeretetvendégséggel ért véget.

Hálások vagyunk Istennek mindazért amit tett. Kívánjuk, hogy a helyi emberek és gyermekeik töltsék meg élettel ezt

az imaházat, ami lehessen sokaknak valóban az új remény forrása: a menekülőnek menedék háza, a megfáradtnak a megpihenés háza, az éhezőnek és szomjazónak a befogadás háza és mindannyiunknak az imádság háza, ahol mindig dicsőítve és áldva lesz az Atya.

MEZEI ATTILA, Gyergyószentmiklós

Imaház alapkőletétel Albison

Alapkőletétellel egybekötött szabad-
téri istentisztelet megtartására került sor az építendő roma imaháznál Albison, szeptember 29-én. „Olyan sokáig éltem a bűnben” – hangzott a közösség éneke, miután Veress Efraim helybeli lelkipásztor köszöntötte a gyülekezetet, valamint a Keresztyén Cigánymissziós Alapítvány jelenlévő vezetőit: Kőszegi Dánielt és Dan Lászlót. Ferenczi Béla testvér Érszöllősről beszámolt a missziómunka elindításáról és jelenlegi alakulásáról. Másfél évvel ezelőtt járt először Albison, a múlt év október 14-én tartották meg az első istentiszteletet egy családnál. Ezt követően változott az istentisztelet helye: Varga Csaba és családja nemcsak őket fogadta be, hanem az Úr Jézus Krisztust is az életükbe. Az idén nyáron be is merítkezett a gyülekezet hat alapító tagja. Kőszegi Dániel testvér az 1Kor 3:10-11,16-17-ből kihangsúlyozta, hogy más alapot senki sem vethet, amely Jézus Krisztus, mert ha jönnek a viharok, az épület kiállja a próbát. Közös ének után Ferenczi Béla tv. helyezte el

az alapkövet, majd imádkozott az Úr áldásáért és oltalmáért a megkezdett munkára. Dan László tv. buzdításában arról szólt, hogy „kegyelmi lehetőség bekapcsolódni az Úr házának építésébe”. Lukács György érszöllősi tv.

záróimájával ért véget az ünnepség. Imádkozzunk azért, hogy az Úr oltalmazó kegyelme legyen a megkezdett munkán, és rendelje ki a szükséges anyagiakat a munka elvégzéséhez.

KELEMEN SÁNDOR TOMI

Diakónusavatás Margittán

Örömteli nap volt szeptember 29-e, amikor a margittai imaházban sor került Szabó Róbert testvér diakónussá avatására. A különleges alkalomra nagy számban érkeztek vendégek a szomszédos gyülekezetekből és körzetekből.

Dombi István margittai testvér imája után az „Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed” című éneket énekelte a népes gyülekezet. Az imaáhitaton Szekrényes Pál szilágysomlyói lelkipásztor a Zsolt 122: 6-9-ből buzdított imára, Dombi István testvér pedig a Lk 10:1-2 alapján.

Közös ének után Veress Efraim ügyvezető lelkipásztor imádkozott és köszöntötte a jelenlévőket, majd elmondta, hogy meghallgattatott a gyülekezet imája, amikor munkásért könyörgött. Szabó Róbert testvér engedett a hívó szónak, és beállt a munkába. „Jézus, tiszta lényed nézve lelkünk vágyik az égi fényre” – hangzott a közös ének, majd dr. Simon József testvér felolvasta a Jn 21:15-19 verseit. Rend Jenő margittai testvér áldáskérő imája után a helyi énekkar dicsőítette az Urat.

Az ígéhirdetésben Simon testvér elmondta: „Az Úr elhívta a tanítványokat, hogy vele legyenek, és felkészítette őket a szolgálatra. Jézus Krisztus kérdése a feltámadás után (Szeretsz-e engem?) Pétert teljesen átváltoztatta. Jézus ma is keresi azokat, akik Őt mindennél jobban szeretik.”

Az ígéhirdetést követően Veress Efraim testvér felolvasta a 2Tim 3:1-13 verseit, amelyekből megtudhatjuk, milyenek kell, hogy legyenek a diakónusok. „Örömmel lépj elő” – énekelte az énekkar, majd Szabó Róbert személyes bizonyosságtétele következett. Elmondta, hogy már gyerekkorában kapcsolatba került az Urral, majd 18

Áldáskérő imát mondtak (balról jobbra): Tripó István, Bándi Sándor, Veress Efraim, Simon József, Kovács Gyula és középen Szabó Róbert.

éves korában bemerítkezett Bándi Sándor lelkipásztor által Margittán. 1998-ban házasodott meg, az Úr két fiúgyermekkel ajándékozta meg őket.

Kovács Gyula testvér a József történetéből, az ige szavaival tette fel a kérdést: „Találhatnánk-e ehhez hasonló férfit, akiben az Isten Lelke van?” (2Móz 41:38b). Az avató bizottság tagjai által feltett kérdések megválaszolása után Szabó Róbert testvérét kézzel imádkozott: dr. Simon József, Veress Efraim, Kovács Gyula, Bándi Sándor és Tripó István (micskei diakónus).

Ezután köszöntések következtek: Bándi Sándor, Szabó Róbert tv. egykori lelkipásztora az Ezsd 10:4 versét olvasta fel, Tripó István diakónus, bibliaiskolai osztálytárs a 2Móz 24 részéből

figyelmeztetett, hogy szolgálata függjön annak drága vérértől, aki elhívta a szolgálatra. Juhász Kálmán testvér, a legidősebb bizottsági tag, a margittai gyülekezet nevében a 2Tim 1:14 és az 1Tim 2:15 alapján mondott köszöntést, Híri János érszöllősi diakónus pedig a 2Tim 2:3 verseivel. Szabó Lajos, az édesapa sok erőt és áldást kívánt a szolgálathoz és az ige hirdetéséhez.

A körzet nevében Ferenczi Béla tv. a 2Tim 4-5 versével, a bogoszlói roma testvérek pedig énekekkel üdvözölték Szabó testvért és családját. Záróének után az alkalom Balla Csaba testvér imájával ért véget. Az Úr áldása, oltalma kísérje testvérünk életét és szolgálatát!

KELEMEN SÁNDOR TOMI, Szalárd

A szenvedésben hordozó reménységről

Joni Eareckson Tada: **Amikor Isten könnyezik** – részletek az Evangéliumi kiadó frissen megjelent kötetéből

Néha a falinaptárra pillantok, eszembe jutnak a még előtttem álló évek, és azt kérdezem magamtól, vajon hogy leszek öt év múlva? És tíz év múlva? Mi lenne, ha megbetegedne a férjem, és nem tudna gondoskodni rólam? Vagy, ami még rosszabb volna, én nem tudnék őrá gondoskodni?

Az elégedettség ellensége a gond. A Hegyi beszédben Jézus többször figyelmeztet: „Ne aggodjatok!” Jézus tudta, miért ismétli meg olyan sokszor ezt a tanácsot. Ismeri az aggodalom romboló hatását, amely úgy szétmarja a hitet, mint a sav, és megfoszt az örömtől és a reménységtől.

Biztos vagyok benne, hogy ezért mondta Jézus ugyanabban a prédikációjában: „Ne aggodjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja” (Mt 6,34). Az elégedettség titka az, hogy az adott nap történéseire koncentrálnunk. Nem a következő öt vagy tíz évre, hanem csak aznapra. Ahogyan minden reggel friss manna hullott az égből, Isten minden új napon újra betölti gyermekei szükségzeit, „mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!” (JerSír 3,22-23).

Krisztus több mint elég arra, hogy egy hosszú élet szükségleteit betöltse. Az életet azonban csak napról napra, pillanatról pillanatra lehet élni. ☞

Gernyeszeg – Szeptember első vasárnapján örömnapp volt a gernyeszegi körzetben. Tanúi lehettünk a Szentlélek munkálkodásának, amikor öt fehér ruhás tett bizonyosságot hitéről a bemerítés vízében is. Az imaház mellett felhúzott sátor zsúfoltságig megtelt. Az ígét Floyd Parker amerikai lelkipásztor hirdette. A Róma 6:1-4 alapján beszélt az új életről Krisztussal: mindannyian halálra vagyunk ítélve, de meghozhatjuk életünk egyik legjobb döntését, hogy meghalunk a bűnnek és feltámadunk egy új életre Krisztusban. Ezt követően az angliai fiatalok énekekkel szolgáltak, a fehér ruhások közül ketten szóban is bizonyosságot tettek hitükről. A bemerítést a helybeli lelkipásztor Tóth Attila tv. végezte. Az új tagokat Vajda Miklós (Gernyeszeg) és Vass György (Régen) köszöntötte, majd

érettük imádkozott: Tóth Attila lp., Gábor Rupi korondi missziómunkás és Dr. Floyd Parker lp. Az ünnepség végén Dan László tv., a Keresztény Cigánymisszió Alapítvány elnöke szólította fel a hallgatókat az Úr Jézus mellett való döntésre. Hálások vagyunk a fehér ruhásokért és

mindenkiért, akinek aznap született meg a döntés a szívében, hogy követi Jézust. A képen láthatók balról jobbra: Dan László, Máté Lajos (a kedves bácsi 82 éves korában tette meg ezt a fontos lépést), Puczi Jenő, Tóth Attila, Babó Attila, Babó Beáta, Istóica Éva, Floyd Parker.

Szilágybagos – Nagy örömmel és hálaadással tartottunk bemerítési ünnepet Bagoson június 30-án, az új imaházban. Hitéről vallást téve bemerítkezett Horváth Attila, Kincses András és Józsa Norbert. Az Úr tartsa meg őket kegyelmében. *(Szekevényes Pál lp.)*

Zilah – Szeptember 8-án bemerítési ünnepélyt tartott a zilahi gyülekezet, amelyen id. Kovács Géza testvér hirdette az ígét a Mt 3:13-17 alapján – az Úr Jézus bemerítéséről. Öröm és hála töltötte el szívünket azért, hogy az Úr kimunkálta a megtérést a fehér ruhások életében. A képen balról jobbra láthatók: Kovács Géza lp., Benedek Zsolt, Pápai Petra, Benedek Barbara, Creț Andrea, Szabó Evelin, Szabó János, Pardi Félix lp. Kívánjuk az Úr gazdag áldását az újonnan bemerítettek életére! *(P.F.)*

⇒ „Ha a Szellem által élünk, akkor éljünk is a Szellem szerint” (Gal 5,25). Ha valaki szenved, lépésről lépésre él – mégpedig nagyon kicsi lépésenként. ...Az elégedettség akkor köszönt be az életünkbe, amikor elfogadjuk, hogy ott vagyunk, ahol lennünk kell. Az elégedetlen emberek arra törekcsenek, hogy máshol legyenek, vagy mások legyenek.

Az elégedettség abból adódik, hogy az életben sok nagy és kicsi dolgot elfogadunk. „Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben” (2Kor 4,10). Ha nem olyan az életed, amilyennek szeretnéd, akkor fogadd el olyannak, amilyen... Isten segítségével éld meg az adott napot, és áldásban lesz részed.

„Ha valaki szenved, lépésről lépésre él – nagyon kicsi lépésenként”

„Énekkarszervező kerékgártók”

Megalakulásának 120. évfordulójáról emlékezett meg a kolozsvári gyülekezet énekkara

Urunk kegyelméből a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet énekkarának 120 éves jubileumát ünnepelte gyülekezetünk folyó év szeptember 22-én.

A krónika alapján megemlékeztünk arról a tényről, hogy Kornya Mihály testvér buzdítására az 1880-as években Nagyszalontáról Kolozsvárra költözött Balogh Márton fiatal kerékgártó és missziómunkás. Később épp abban a műhelyben talál munkát az Aranyos-vidékéről származó Orosz István kerékgártó segéd. Márton bizonyágtétele és életvitele megtéréshez segíti a kitűnő zenei tehetséggel meg-

áldott Istvánt, aki elkezd járni a barátkozók órájára és énekkart szervez – gyülekezetünk első énekkarát – 1893-ban. Balogh Márton 45 évet élt, Orosz István pedig mindössze két évet szolgált a kolozsvári gyülekezetben, Nagyváradra került, onnan majd Amerikába. A rájuk bízott feladatot Kolozsváron elvégezték.

Kedves énekesek, szolgálattelvők, gyülekezeti tagok: mi se tegyünk mást, amíg számunkra nappal van, igyekezzünk szolgálatunkat betölteni!

KIS-JUHÁSZ VILMOS *lp.*

Hálaadó ünnepély Szilágynagyfaluban

Szeptember 14., szombat

Asólyomkővári őszi hálaadó nap, amit a nagyváradai és szilágysági missziós körzet közösen szervez, több évben is elmaradt a nem megfelelő időjárás miatt – a sólyomkővári táborban ugyanis még nincs megfelelő épület a benti összejövetelre. Az idén sem volt alkalmas az idő a kinti ünneplésre, de ezúttal alternatív megoldásként a szilágynagyfalui imaházban tartottuk meg az összejövetelt. Mivel először veszek részt ezen, meglepett, hogy az idén elég kevesen jöttek el. Ennek több oka is lehet, amit

a szervezők a jövőben valószínűleg figyelembe vesznek.

A viszonylag kis létszám azonban nem gátolta meg, hogy Isten szóljon hozzánk. Különösen felemelőek voltak a nagyváradai ének- és zenekar gyönyörű, Isten iránti hálára buzdító énekei, akik éneklésébe paptamási énekesek is csatlakoztak. Ezt nehezebb lenne szavakkal leírni, de akinek van lehetősége, megtekintheti a youtube videomegosztón a teljes istentiszteletet – a technikai munkatársak jóvoltából. Néhány gondolat az elhangzottakból:

Albert István Zsolt: Sokszor még az is nehéz, hogy azt mondjuk: köszönöm. Hálával áldozni az, amikor valamiért áldozatot vállalok, ami lemondással jár (Zsolt 50,14-15; 50,23).

Sápi János: A Jóisten ideadta értünk a legnagyobb értéket, ami létezett az univerzumban, hogy örök életünk lehessen.

Egy idősebb testvér: Februárban és márciusban elég betegem kórházban feküdtem, és úgy gondoltam, a 81. életévet nem töltöm be. Az Úr kegyelméből, holnap betöltöm. ☞

Biharfélegyháza – megnyitó

Mérföldkő a biharfélegyházi roma gyülekezet életében a szeptember 20-a, mert Isten kegyelméből megnyithattuk az újonnan épült imaházat. A népes gyülekezet előtt Kovács József testvér, Szövetségünk főttkára hirdette az ígét.

A romák közötti missziómunka 2009-ben indult, és a hirdetett Ige jó talajba hullott több ember szívében. Az összejöveleteket először háznál, aztán egy üresen álló üzlethelyiségben, majd egy erre a célra kialakított konténerben tartottuk. Imádkoztunk azért, hogy Isten rendeljen ki egy állandó és megfelelő gyülekezési helyet. Ebben az évben Isten gondoskodása folytán, példás összefogással felépülhetett az új imaház. A Polgármesteri Hivatal adta a telket, a 4H (Anglia) és a KCA alapítványok pedig az anyagi szükségleteket biztosították. A helyi gyülekezet tagjai, Bihar és Szilágymegyei szakemberekkel és vállalkozókkal karöltve végezték a munkát nagy szorgalommal. A szeptemberi hónap folyamán még Angliá-

ból, a 4H alapítvány részéről is érkezett egy 14 fős csapat, akik keményen dolgozva elvégezték az utolsó munkálatokat a megnyitó ünnep előtt.

A építkezés befejeztével még nagyobb erőbedobással kell dolgozzunk

azon, hogy a lelki ház is épüljön tovább. Minden támogatásért és munkás kézért felettébb hálásak vagyunk. Istené legyen a dicsőség mindenért!

Fazakas György lp.

⇒ *Borzási István:* Mindannyian átéltünk próbát, nehézséget. Ami különös Jóbnál, amilyen vallást tett azokban a körülményekben. Elmondani: ezért Isten nevét áldom, ezért én hálás vagyok, ez Isteni kegyelem – mindezt tanulnunk kell.

Módi Miklós: Az Isten kimondhatatlan ajándékáért hálát adni azért

lehetséges, mert Isten kimondhatatlan állapotból emelt ki bennünket, mert olyan mélyen voltunk.

Egy fiatalabb nőtestvér: Az idén a mi családjunkban is több haláleset volt, közeli, de olyan jó tudni, hogy Isten jelen van az életünkben, és van reményiségünk a jövő felől.

Bokor Barnabás (a nagyváradi ének-

kar vezetője): Mindenért, mindenkor hálával tartozunk – a nem sikerült vizsgáért, a gyengébb egészségi állapotért is – mert a Jóisten ezzel is tanítani akar, erősíteni a hitünket, közelebb vonni magához.

Majd *Fazakas György lelkipásztor* ígehirdetése következett: Isten egy magasabb szintű hálaadásra akar tanítani bennünket. Jó Istennel jó közösségben volt akkor is, amikor jól ment neki minden, és hálát tudott adni Istennek a megmagyarázhatatlan próbák között is. Amikor jön a gazdasági válság, ha munkahelyek megszűnnek, ha szárazság van, kevesebb a termés... Habakuk próféta így mondja: *A fügef nem fog virágozni, a szőlőkben nem lesznek gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban. De én örömezni fogok az Úrban, és vigadok az én szabadító Istenemben* (Hab 3,17-18).

Hogyan lehetséges ez? Habakuk megmagyarázza: *Az Úr Isten az én erősségem* (3,19).

HAVAS PÉTER, Szatmárnémeti

A nagyváradi-belvárosi gyülekezet énekkara Bokor Barnabás karnagy vezetésével Szilágynagyfaluban, a közös hálaadó napon szolgált.

Előbb lenni, aztán tenni

Részletek Dr. Jack Graham június 14-én, a Nagyvárad Emanuel Egyetem kápolnájában elhangzott előadásából.

Az igehirdető elhívására és jellemére szeretnék fókuszálni.
Mert részei vagyunk a hirdetett üzenetnek, mindamellett,
hogy nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat:
„...önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért” (2Kor 4:5).

Ezért a Krisztussal való járásunkkal kezdődik minden: előbb a „lenni” és aztán a „tenni”. Kell lennem „valaki”, mielőtt még tennék valamit. Ugyanis az Úrért végzett munkánk nem helyettesítheti az Úrral való járásunkat. Ennélfogva nagy figyelmet kell fordítanunk a saját életünkre is. (Különb is az egészséges hívők alkotnak egészséges gyülekezetet. Személyesen is szellemi egészségnek kell örvidenünk, hogy vezetni tudjunk másokat.)

Tehát mi is részei vagyunk a hirdetett üzenetnek, mintegy arra hívva el, hogy testesítsük meg az evangéliumi üzenetet. Ezért is írta Pál fiatal szolgatársának: „*Legyen gondod önmagadra és a tanításra*” (1Tim 4,16). Mert Isten emberei szavak által szóltak, de személyes példa által is.

Ajándékul kapott

Állítom, hogy van különbség az emberi erőforrásokkal fenntartott munkálkodás és a felülről, ajándékba kapott szolgálat között. Miért?

Egyesek úgy tekintenek a lelki munkára, mint egy akármilyen karrierre: iskolákat végeztél el érette, tapasztalatokat gyűjtöttél, és „te” valósítod meg munkásságodat, általad növekszik a gyülekezet.

A lelki szolgálat nem olyan valami, amit mi realizálunk. Isten kegyelme folytán kapjuk mindazt „ami van”. Ezért hangsúlyozza Pál leveleiben:

„kegyelemből”. Kegyelemből vagyunk megváltva, és kegyelem folytán szolgálunk, mert kegyelemből kaptuk elhívásunkat. És Pál ismételt hálás ezért a kiváltságért!

Hozzáköti a „munkaadóhoz”

Meg vagy-e győződve arról, hogy Isten hívott el, ő helyezett a lelki szolgálatba, és nem tehetsz másképpen? Szoktam mondani a fiataloknak, amikor jelentkeznek teológiát tanulni: Ha bármi mást inkább csinálnál az életben, minthogy prédikátor légy, hát menj és vágj bele! Mert ha tényleg Isten hív, akkor nem tudsz mást csinálni. Később pedig ez tart meg, ez köti a „munkaadóhoz”.

Emlékeztek, egyszer Jeremiás is ki akart állni, elment még a sivatagba is, de Isten ott is beszélt hozzá. És a próféta úgy érezte, mintha tüzet hordozna a keblében, amit hiába próbál elfolytani. Ez a tűz az a szenvedély, ami nem hagy téged nyugton. Amikor a szolgálat nehéz időszakain megyünk át, ennélfogva maradhatunk talpon, hogy Isten hívott el.

Képesít a szolgálatra

Ugyancsak Istennek ez az elhívása készít fel a szolgálatra. Hiszen közülünk senki sem születik „kalifikálva” erre a munkára – Isten lát el kellő tudománnyal. Ugyancsak Pál írja: „*nem sokan vannak köztetek, akik emberi megítélés szerint bölcssek*”. Mert végül is nem az számít, amit az ember csinál, hanem hogy mit végezhet el Isten – ez az ő elhívása.

Lelki ajándékokat is ad, hogy képesítsen a szolgálatra, miközben Isten felhasználja mind erősségeinket, mind gyengeségeinket. Hiszen a munka sem mindig egyforma, és sokszor éppen a erőtlenségeinkből hoz ki nyereséget.

Máskülönb is a „sikereinknek” és az „erős pontjainknak” van egy veszélyes következménye. Ha tudom magamról, hogy valamiben jó vagyok, akkor egyben már taníthatatlan is

vagyok, és kezdek dicsekedni és eltelni a képességeimmel. Számos tehetséges szolgálattevőt ismertem, akik egy idő után már nem töltöttek kellő időt imádságban és felkészülésben és elcsúsztak, mert nem vették észre, hogy Isten képesítése nélkül mindaz amim van, az majdhogynem semmi.

Amikor gyenge vagyok

Négy évvel ezelőtt egy operáción estem át, és nem tudok eléggé hálát adni Istennek, hogy meggyógyított a rákbetegségből. Közvetlenül utána, 2009 nyarán roppant gyenge voltam, ezért kértem pár hónap szabadságot, remélve, hogy felerősödöm. Majd visszatértem a szolgálatba, de továbbra is erőtlennek éreztem magam. Sokszor épp csak vonszoltam magam a szószékig, és alig vártam, hogy a prédikáció végére érjek. Nem is emlékszem, hogy valaha is többet fohászkodtam volna erőért.

Az igehirdetéseimet ebben az időszakban is rögzítették a rádió- és tévéadások számára, ez a PowerPoint médiaszolgálatunk. Majd később adásba kerültek ezek a „gyenge igehirdetések”. Meglepetésünkre, rengeteg jó visszajelzést kaptunk, talán soha ennyit korábban, olyan emberektől, akik áldást nyertek Isten üzenetéből és az ő ígéreteiből. Így következett be az apostol amaz állítása, hogy „*amikor erőtlenségek, akkor vagyok erős*” (2Kor 12:10). Tehát, amikor én már „nem tudok”, Isten akkor is „tud” – „*nem erőből, hanem az én Lelkem által*” – mondja Isten.

Képességeidnél feljebb ő emel

Istentől sokféle talentumot kapsz, lehetőségeket is a saját magad képzésére, arra nézve, hogy egy erőteljes prédikátor légy. Ugyanakkor ne feledd, erősségeidet, gyengeségeddel együtt hozd ölébe. Csupáncsak akkor használhat bennünket nagyszerű módon, ha reá alapozunk, őbenne bizakodunk. ▸

⇒ Tedd azt, amire Isten elhívott, és közben hagyd, hogy ő emeljen feljebb a te képességeidnél!

A gyülekezetben egy pásztnak nagyon sok mindent kell csinálnia: például nekem is foglalkoznom kell az adminisztrációval, hogy összefogjam a dolgokat, hogy meghallgassam az atyafiakat, vigasztaljam a szenvedőket, hogy beszélgessek az előjárókkal a gyülekezetünk jövőjéről, és sokszor nagyon nehéz döntéseket is meg kell hoznom. Mindez sokkal de sokkal több energiát követel, mint amennyivel én rendelkezem. Isten erejére kell támaszkodnom. És ha odaadom neki azt, ami nálam erős, akkor az még erősebb lesz, és ami nálam gyenge, az is megerősödik.

A jól kiegyensúlyozott munka

Spurgeon írt könyvet ilyen címmel. És ez az, amit még szeretnék hangsúlyozni. A jó atléták egyben kiegyensúlyozott emberek. Például, nem csupán a jobb, de a bal lábukat, vagy a bal kezüket is jól használják, nemcsak előre, de hátrafele is jól mozognak. Persze rengeteget gyakorolnak, hogy ezt elérjék.

A lelki szolgálatban is dolgoznunk kell azon, hogy az erős pontjaink még erősebbek legyenek, de hogy a gyenge pontjaink is valamiképpen „feljöjjenek”. Lelkipásztorként több mint negyven éve szolgálom már, de még mindig tanulok, és igyekszem fejlődni – soha sem állhatunk le a növekedéssel – ha igen, az a halálunkat jelenti.

Tarsd fent továbbra is a könyörgést, a készülést, kérd Istent, hogy használhasson jól a szolgálatban.

A jellem

Pár nappal ezelőtt valaki kérdezte tőlem, mi a legfontosabb a gyülekezet vezetésében – pásztori konferenciánk volt Hustonban. Nem kellett sokat töprengenem és azt válaszoltam: a jellem, a feddhetetlenség (integritás). Mert Isten hív el minket és aztán kiformalja bennünk a krisztusi karaktert.

A legismertebb igeversek a prédikátor személyéről a 2Tim 4:1-5-ben találjuk: „*hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő... Te azonban légy józan mindenben, ...töltsd be szolgálatodat*”.

Bizonyos foglalkozásokban a jellemnek, mintha kevésbé lenne fontossága. Lehet valaki egy jó orvos és közben erkölcstelen az életvitele, aztán nem beszélve a politikusokról. De a prédikátornak, a lelki munkában szolgálónak elengedhetetlen a jellemes élet. Aki az igét szólja, az élje is meg azt – látható módon, a saját családjá és a gyülekezete előtt. És méltónak kell lennie környezete megbecsülésére, mint aki Isten munkájában foglalataskodik.

A versenypályán küzdőkre leselkedik az a veszély, hogy valami szabálytalanság miatt kiállítják, a diszkvalifikálás önmagában is már vereség. Pál apostol törekedett erre a különös szolgálattevői fegyelemre, hogy miközben másoknak prédikál, valami módon ő

maga méltatlanná ne legyen (1Kor 9,27). Folt nélküli jellemet kell bírnia a pásztnak, mert a világ figyel, és messziről kell látszodnia: íme az Isten embere!

Kíváncsi, a szolgálattevők maradjanak hűségesek az elhívásukhoz. Legyen példás a jellemük, az életük egy szép bizonyágtétel, Istennek a bennük végzett munkájáról, hogy a környezetünk megismerje: Jézus Krisztus változtatta meg az életünket. Könyörögjünk, hogy Isten hozza el a lelki ébredést, legyünk lelkiekben épek, egészségesek, és így adjuk tovább az evangéliumot.

Záróbeszédében az előadó kitért arra is, hogy csak névrokona Billy Grahamnek. Amikor legutóbb otthonában felkereste, szemtanúja volt, hogyan készül a nagyon idős szolgatárs utolsó igehirdetésére. Mivel a látása megromlott, óriási betűkkel nyomtatta ki prédikációjának alapigéjét, és a papírlapokat mindenfelé kiragasztotta a lakásában. Naponta ezen medítál, még éjszaka is, amikor felébred, és azért fohászkodik Istenhez, hogy tudná el is mondani a születésnapján ezt az üzenetét. Billy Graham Észak-Karolinában él, most novemberben tölti be a 95. évét. A világhíví evangélista utolsó igehirdetésének alapjául a Galaták 6,14-et választotta: „*Tőlem pedig távol legyen, hogy dicsekedjem, hacsak nem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztyében, aki által számomra megfeszítettett a világ, és én is a világ számára.*”

Dr. Jack Graham

Járt már a '90-es években Romániában, Braila-n, egy ottani baptista gyülekezettel tartanak fenn testvérkapcsolatot. Az idei nyáron Nagyváradra az Emanuel Egyetem vezetősége hívta meg. Két napon át, június 14-15-én tartott előadásokat nagyváradi és a környékbéli igehirdetőknek, szolgálattevőknek. Meghívót kaptak a magyar gyülekezetek is, Biharból, az Érmellékről és a Szilágyságból is számos magyar ajkú érdeklődő jött el a ritkaságszámba menő eseményre. Az előadásokat Paul Negrutu lp., az egyetem rektora fordította, a befejező alkalmon, szombat délben a résztvevőket magyar nyelven Simon József szövetségi elnök köszöntötte.

Jack Graham (63) a Prestonwood baptista gyülekezet pásztor Dallasban (USA), 1989-től. Nyolcezer tagja volt akkor a gyülekezetnek, jelenleg a taglétszám meghaladja a 31 ezret. A nagyobbik termükben hétezer férőhely van, és nyitottak még két másik helyiséget is: 1800 és 1500 férőhellyel. A hétvégén a közösségnek hét istentiszteleti alkalma van.

Jack Graham egy kicsike városban született. Hívó családban nevelkedett, és nagyon fiatalon történt a megtérése.

Szüleivel Texasba költöztek, akkor hallotta meg az Úr hívását a szolgálatra, különösen az evangélium prédikálására. Még egyetemista volt, amikor egy nagyon kicsi, 30 tagú gyülekezet meghívta pásztnak, amit ő nagy örömmel elfogadott. Tanulmányai után Oklahoma államban pásztorolt gyülekezetet, majd Floridában.

„Isten embere ő, aki az Úr félelmében jár” – mondotta Negrutu tv. Grahamról, majd így folytatta az ismertetőt: „Pár évvel ezelőtt rákbeteg lett, de Isten könyörületes volt hozzá, ígylát ma is él és szolgál. Amikor a Prestonwoodhoz került, a gyülekezet akkor nehéz időszakon ment át, mert az előtte szolgáló erkölcsi vétségbe esett, de az Úr adott gyógyulást ebből a tragédiából és újból növekedni kezdett a közösség – hitben és létszámban.”

Jack Graham nő, három gyerekük van. Romániai utazására gyülekezetéből elkísérte Jarett Stephens, a tanításért felelős fiatal pásztor és Scott Seal kommunikációs igazgató. Váradai előadásainak az *Isten munkája a gyülekezetben* összefoglaló címet adta. (Sz.L.)

Négyszáz fiatal Szilágyballán

– Szentség a hétköznapiakban –

Szilágyballán a fiatalok izgatottan várták a szeptembert, nem az iskolakezdés miatt, hanem, mert hosszú idő után ismét gyülekezetünkben került megrendezésre a zilahi missziókerület Regionális Ifjúsági Konferenciája.

A szép idő és a sok-sok áldás azt bizonyította, hogy Isten meghallgatta imáinkat. Körülbelül 400 fiatal vett részt az alkalmakon péntektől vasárnapig, akik lelkesen dicsőítették Istent énekeikkel és figyelmesen hallgatták a tanításokat.

A konferencia mottója: *Szentség a hétköznapiakban*, igen aktuális téma, hiszen azt tapasztaljuk, hogy sok esetben a szenteskedés, az álszentség beárnyékolja hétköznapijainkat és válaszfalat állít az Istent kereső ember és az embert kereső Isten közé.

Szentség vs. szenteskedés

Péntek este Pardi Félix testvér hirdette az ígét a 2Kor 5:14-15 alapján.

A szentség, vs. szenteskedés volt a téma. Tesvérünk a következő igazságokat emelte ki:

- Isten azért teremtett minket, hogy neki tetsző életet éljünk,
- az Úr Jézus nem azért jött, hogy néha-néha legyünk szentek, hanem, hogy állandóan azok legyünk...

- a szent életre Isten, saját magunk és mások is köteleznek...

- a szent élet hasznos, mert másokat csak így nyerhetünk meg Jézus Krisztusnak,

- a mi életünk az ötödik evangélium, amit a világ minden nap olvas.

A szent értékrend

Novák Zsolt, gyergyószentmiklósi lelkipásztor, a szent értékrendet mutatta be a fiataloknak a Jn 17:13-17 ige alapján, kihangsúlyozva a következőket:

- az Isten szentségének megismerése segít nekünk is változni az értékrendünk területén,

- az értékrenden lehet változtatni, ha az értékeket kicseréljük és elhagyjuk,

- az értékrend középpontjában mindig van egy személy, vagy egy tárgy, ami meghatározza dönté-

seinket és viselkedésünket,

- ebben a világban eltorzult az istenkép, de az Úr Jézus azért imádkozott, hogy Isten az ő igéjével, ami a legfelsőbb tekintély, szentelje meg az ő tanítványait.

Elkötelezik az életüket

Szabó László testvér szombat esti evangélizációs igehirdetésében, az Ézsaiás elhívásával kapcsolatosan a következő gondolatokat osztotta meg a fiatalokkal, az Ézs 6:1-6 alapján:

- a Bibliában Ézsaiás találkozása a szent Istennel a templomban történik,

- Isten személyesen mutatkozik be a prófétának és ő meglátta az Istent,

- az élete összetörtetett, de megbocsátást kapott az Úrtól, mert Isten kegyelmes,

- van egy oltár, amelyen ma is ég a tűz,

- Jézus Krisztus keze kinyílt a szögeknek, hogy a menny ajtaja kinyíljon az ember számára,

- az Úr Jézus várja azokat, akik készek felajánlani magukat neki, készek engedelmeskedni és elkötelezik az életüket.

Szentség a szolgálatban

Ifj. Veress Ernő a szolgálatban való szentséget emelte ki a 3Móz 10:1-10 alapján:

- Nádáb és Abihú nem az Úr parancsa szerint szolgáltak, ezért az Úr megbüntette őket

- az Úr előtti szolgálathoz szükséges az elhívás és a tisztaság
- a szolgálat célja az Isten dicsősége és nevének megszentelése kell legyen

- az Istennek csak józanul lehet szolgálni, ezért a szolgálattevők tartózkodjanak a szeszes italtól, hogy különbséget tehessenek a szent és a közönséges között.

- csak úgy lehet másokat tanítani, ha saját életünkkel mi is példát mutatunk a szentséget illetően.

Szombat délután szabadidős programokra is sor került. A sport, a kirándulás, a játék felfrissített bennünket és jó alkalmat adott egymás megismerésére.

A kegyelemért, az alkalomért, az elvesztett lelki áldásokért, valamint az ételért, az italért légy áldva Jó Atyánk!

KIRÁLY JONATHÁN

Jubileumi Zenenap Székelyhídon

Szeptember 29-én tizedik alkalommal került megrendezésre Székelyhídon az az ifjúsági találkozó, amelyik – muzikális jellege miatt – zenenapként vált ismertté.

Az első ilyen zenés dicsőítő alkalom 2003 őszén az Érmelléki Ősz rendezvénysorozat keretén belül került megrendezésre a helyi művelődési házban, akkor még mintegy kisebb keresztyén zenei koncertként. A zenei szolgálatot a többségében érszőlési pünkösdi testvéreinkből álló Shina együttes vezette akkor.

Az ezt követő években hálaadó zenés istentiszteletté, majd ifjúsági találkozóvá alakult át ez az alkalom, amelyen a Shina dicsőítő csoport mellett más egyházzenei együttesek is szolgáltak, mint például a nagyváradi Talantum együttes, a többségében magyar-kéi Élő Kövek, a Szalárd-Bihar-Paptamási fúziójú Menora és az érmihályfalvi Léviták. A dicsőítő csoportok és együttesek mellett lehetőséget kaptak a szolgálatra a környékről érkező fiatalok és ifjúságok is.

A zenenap szerkezetéről annyit érdemes tudni, hogy több zenés blokkból áll, melyeket az igei szolgálatok (imabuzdítások, igehirdetések, biznyságtételek) kötik össze. A két fő részt, a délelőtti és a délutáni alkalmat minden évben a közös ebéd választja el. A zenenap igei üzenete pedig mindig egy előre meghatározott mottóra épül fel.

Az idei alkalom fő gondolata a Fil 2,5 alapján „Az az indulat legyen bennetek” volt és az igei szolgálatot végzők igyekeztek a Krisztusban lévő, Atya és Ige iránti engedelmisséget és szolgálatkészséget kihangsúlyozni.

Zenei szolgálatot ezúttal a Shina, a Talantum, a Menora és a Léviták együttesek vezettek, míg az igei igazságokat Balla Frigyes székelyhídi gyülekezet-vezető, és Rákosi Jenő helyi református lelkész-esperes boncolgatta.

Imádságra buzdítottak Csorján Barna, székelyhídi és Izsó István, értarcsai testvéreink. Biznyságtételeket megosztottak velünk: Szalacsi József és Herczeg Sándor nagyvarsányi, Petyár Lóránd nagyváradi és Varga Tímea bihari testvéreink.

A körülbelül 320 résztvevő személy között egyaránt voltak helybeliek és környékeliek, a megyehatáron és országhatáron túlról érkezők.

A székelyhídi gyülekezet nevében ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik bármilyen formában elősegítették és támogatták ezen alkalmak létrejöttét és köszönettel tartozunk mindazoknak is, akik akár szolgálattevőként, akár csak hallgatóként évek óta részt vesznek ezeken a találkozókön!

Bízunk benne, hogy az elhintett igemagvak nem vesznek kárba!

CSORJÁN BARNABÁS

KÖNYVAJÁNLÓ

Ha nem ismertem volna ajándékozómat, akkor azt gondoltam volna, hogy *Michael Catt Éljen bátran!* c. könyve csupán egy az önmegvalósításról szóló, semmit nem mondó könyvek közé tartozik.

Örömmel észleltem, hogy ennek, a keresztyén kultúránkban egyre szokatlabb felszólításnak, sokkal nagyobb a bibliai alapja, mint gondoltam volna. Ábrahám, Mózes, Józsué, Gedeon, Rúth, Dániel, Illés, Nehémiás, Pál és végül, de nem utolsósorban Jézus Krisztus, mind olyan személyek voltak, akiknek elhívásuk betöltéséhez elengedhetetlen volt a bátorság.

Catt meglátta azt az óriási hiányt saját országában, amit az igazi, bátor és Isten szerinti férfiak kell betöltsenek, mint férfiak és apák. Így született meg ez a könyv és a

Bátorság emberei című film, melynek Catt a vezető producere. Elsősorban fiúknak és férfiaknak szól Catt üzenete, lányok és nők is elolvashatják, hogy mind a férfiek, mind a feleségek tisztában legyenek a bátor férfi és apa képével.

A könyv nem a kockázatos, veszélyes vagy nagyravágó életstílus eléréséhez nyújt megoldásokat (ahhoz keressetek az önmegvalósításról szóló, valójában semmit nem mondó könyveket), hanem a Biblia szellemében felhívást idéz felénk, hogy ne a média, ne a divat és ne a világ, hanem Isten szerinti férfiak legyünk a 21. században, amihez valóban nagy bátorságra van szükségünk. „Legyetek erősek és bátrak, mindnyájan, akik az Úrban reménykedtek” – Zsoltárok 31:25.

SZÜCS ZSOLT, Arad

Sokan gyűltünk össze Bályokon gyászistentiszteletre szeptember 9-én:

Dombi Imrét 58 évesen érte a hazahívó szó. Testvérünk 1954. szeptember 20-án született Kémeren, 1972-ben merített alá, csatlakozva a gyülekezethez. 1976 szilveszterén Isten megújító kegyelmében részesült, mitől kezdve szenvedélyesen szolgálta Megváltóját – előbb Kémeren, majd Krasznán, ahova nősülése révén került 1980-ban, amikor házasságot kötött Bódis Olgával. Házasságukat az Úr négy gyermekkel áldotta meg. 1987-től a bályoki gyülekezetben folytatta a szolgálatot, egészen földi élete végéig. Volt előjáró, legutóbb gyülekezeti titkár. A temetésen Isten vigasztaló igéjét Pardi Félix (Jób 3:17) és Borzasi Pál (Zsolt3:1-6) lelkipásztorok hirdették, közreműködött a kémeri gyülekezet ének- és zenekara. Legyen áldott testvérünk emléke, és szolgálatáért dicsérjük a mi Megváltónkat. Isten vigasztalását kívánjuk az özvegyen maradt testvérnő és a gyermekek számára.

Déván, szeptember 28-án, **özv. Szabó Piroska** testvérnő (szül. Domokos) koporsója körül gyűltünk össze, akit az Úr súlyos betegség után szólított el az élők sorából, 74 éves korában. Ballai származású volt, 1939. augusztus 8-án született, és lánykorában erre a vidékre került. A kápolnánál Tóth Róbert lp. a Lk 15:4-7, Lk 16:19-31 alapján szólt Isten igéjét, valamint Horváth Attila testvér a Zsolt 90:1-12 alapján szólt román nyelven, Horváth Piroska testvérnő énekkel szolgált (román és magyar nyelven). A temető kertben a körzet lelkipásztora az 1Kor 15-ből szólt a feltámadás valóságáról. **(T.R.)**

Július 19-én **Prinyi József** testvér gyászistentiszteletére gyűltünk össze Biharfőlegyházán, akit 86 évesen szólított haza Teremtője. Csendes és alázatos jellemű testvérünk sok próbát élt meg hosszú élete alatt, orvosi kezelésre viszont, életének utolsó heteit kivéve, nem volt ráutalva.

A temetésen igehirdetéssel szolgált Albert István Zsolt, bihari lelkipásztor a Préd 12 alapján, hangsúlyozva, hogy mindenki idejében kell keresse Istent. Fazakas György diószegi lelkipásztor a Zsolt 90,12-t olvasva szólt arról, hogy a földi élet idejét bölcsen kell felhasználni. Vigasztaló és élő reménységet serkentő énekekkel szolgált a paptamási gyülekezet énekkara, és a paptamási, diószegi, szalárdi összevont fúvószenekar. Isten vigasztalja a gyászoló családot! **(F.Gy.)**

Chicago, USA: **Zágoni Ilonka** testvérnőt augusztus 23-án, 94 éves korában érte a hazahívó szó. Temetése augusztus 31-én volt. Az azt megelőző este a ravatalozóban az elköltözött életére és szolgálatára emlékezett a család és a gyülekezet. A Jel 14:13 alapján ígért hirdetett Zeffer Béla tv. Az énekkar és a fúvósok előadásában

Ilonka néni kedvenc énekei is felcsendültek. Másnap délelőtt, a temetési istentiszteleten Dr. Solomon Sidea, a Zágoni házspár háziorgvosa emlékezett Ilonka testvérnő

csendes és hálás jellemére, Szűcs Anikó mondott alkalmi verset, a 2Kor 5:1 alapján Lukács János lp. hirdetett ígét: „ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk”. Torma János ny. lp. záróimája után kivonultunk a sírkertbe, ahol még néhány ige szólt vigasztalásul. A fúvósok szolgáltak, és Zeffer Béla tv. imádságát követően egy szál virágot helyeztünk Ilonka néni koporsójára. Zágoni Ilonka testvérnőt gyászolja férje – Rezső, lánya – Szabó Évike, veje – Szabó István, unokái: Abigél és Erika, testvérei: Bíró Janka, Sáros Marika és Kreutzer Viola, valamint a kiterjedt rokonság. Ilonka néni lelki hagyatéka imádkozó és szolgáló életre bátorítja a hátramaradt családtagokat és a gyülekezetet. **(L.K.)**

Augusztus 4-én, vasárnap délután, **Fazakas (szül. Kabai) Zsuzsánna** testvérnő temetésére gyűlt össze a népes gyülekezet és rokonság a szilágynagfalui temető kertben. 85 éves korában érkezett Zsuzsa testvérnőhöz a hazahívó szó, ami nehézségekkel, ugyanakkor Istenbe vetett hittel teljes életutat zárt le. Kabai Sándor úttörő lelkimunkás lányaként istenfélő családba született, így korán hitre jutott, amit 1943-ban meg is pecsételt a bemerítés által. Testvérei közül négyen fiatalon meghaltak. Amikor 16 éves lett, édesanyját is elveszítette, így két kisebb testvére, Jánosra és Borbálára ő kellett gondot viseljen.

1949-ben kötött házasságot Fazakas Mártonnal, Isten öt leánygyermekkel áldotta meg őket. Gyermeküket gondosan, szeretettel, Isten félelmében nevelték. Sok próbán kellett átmenjenek, amelyekben a Jó Atya segítségét és gondviselését tapasztalták. A családi kör 18 unokával és 21 dédunokával bővült.

A gyászistentiszteleten Nagy István, helybeli lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a Mt 6,19-24 és a Fil 3,20-21 alapján, Fazakas György ismertette az elhunyt életútját, majd Simon András aradi lelkipásztor hirdette a feltámadás reménységét a sírnál. A nagyfalu gyülekezet énekkara és fúvószenekara is szolgált, enyhítve az elválás fájalmát. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak! **(F.Gy.)**

Domokos Zoltán testvért Vajdahunyadon október 8-án, 70 évesen, hirtelen érte a hazahívó szó. Testvérünk Szilágyballán született 1943. május 17-én. A bemerítése 1961. október 8-án volt Mike Béla lp. által Szilágyballán. 1965-től élt Vajdahunyadon.

A gyászistentisztelet október 10-én volt megtartva, amelyre eljöttek a család ro-

konai Szilágyságból és Arad megyéből, valamint a városból is több ismerős és jó barát, részvételüket nyilvánítani a gyászoló család felé.

A temetésen Tóth Róbert helybeli lp. az 1Sám 20:3b alapján szólt arról a lépésről, amely átvezet az örökkévalóságba, amit nem tudunk elkerülni és ahonnan már nem lehet visszatérni. Csontos József pünkösdi lp. pedig a Jel 20:11-15 alapján szólt román nyelven Isten üzenetét.

A temető kertben Simon András aradi lp. a Jób 19:25 alapján szólt a feltámadás reménységéről. Az összevont énekkar szolgált vigasztaló énekekkel. Kívánjuk a gyászoló család számára Isten vigasztalását! **(T.R.)**

Szeptember 9-én volt utolsó földi útja **Szilágyi Imre** testvérnek (Nagyvárad). Temetésére, a népes család és rokonság mellett, sokan eljöttek lelki testvérei, ismerősei, barátai közül, hogy szeretetükről, együttérzésükről biztosítsák a gyászolókat, illetve kifejezzék tiszteletüket az iránt, aki ekkor már a mennyei hazában örvendezett.

Édesapánk 1932. július 16-án született Micskén, István és Erzsébet hat gyermeke közül ötödikként. Tanulmányait szülőfalujában kezdte, Nagyváradon szakiskolában folytatta. Három évet volt katoná. A húszas évei elején tért meg Hoble János testvér által.

A 60-as évek ébredésének kezdetén bekapcsolódott a lelki munkába. Sokfelé járt szolgálni lelki vezetőivel együtt, Szilágyságban is. Így ismerte meg Ippen Soós Rózsikát, akivel 1961. március 15-én házasságot kötött, majd annak az évnek novemberében Nagyváradra költöztek.

Házasságukat Isten 14 gyermekkel ajándékozta meg, akik közül 12 nőtt fel. A nagy család mellett sok munkát vállalt a misszióban. Rendszeresen látogatta a gyülekezeteket, főleg Bihar, Szilágy és Arad megyében. Énekarban, íghirdetéssel és lelkigondozással szolgált testvérei felé. Utolsó napjáig gyakorolta a vendégszeretetet.

Váradra költözésüktől a Belvárosi baptista gyülekezet aktív tagja volt. Szorgalmazta a Betlehem gyülekezet meg-

alakulását, majd ott szolgált, egy évig vezetőként, később igazgatóként, előjáróként, de végig hűséges imaharcosként.

1990-ben ment nyugdíjba az Infrățirea szerszámgépgyárból, ahol három évtizedet dolgozott géplakatosként. Nyugdíjas éveiben még inkább kereste az Urat, és akarát életé minden területére nézve. Szeretettel szolgált a fizikai és lelki családjá felé, rendszeresen és hűségesen közbenjárta az Úr előtt értük és sokakért – erre buzdított másokat is.

Az évek múlásával sürgető késztetést érzett, hogy összegyűjtse verseit, és a szívében forgó gondolatokat, témákat papírra vesse – így látott napvilágot egy verseskötete és több más könyve is.

2008 márciusában felesége az Úrhoz költözött. Nemsokára őt is daganattal műtötték, amiből felépült. Másfél évvel ezelőtt újabb rosszindulatú daganatok jelentek meg testében, de nem vállalta a műtétet, mivel úgy értette meg, hogy Isten e betegség által akarja magához közelebb vonni és felkészíteni a Vele való találkozásra. Saját megvallása szerint beteljesedtek rajta is Péter apostol szavai: „*aki testileg szenved, megszűnik a büntől*”. Szenvedései, elgyengülése még érzékenyebbé tették az Istennel való kapcsolatában, hasznára volt a megtisztulásban, megszentelődésben. Mindeközben örült családjá szeretetének, ahogy gyermekei körülvették és gondoskodtak róla.

Teljesen legyengülve, erőtlennül, a mennyei hon után vágyakozó állapotban, szeptember 6-án az Úr magához szólította. *Az itt maradt családtagok várják a viszontlátást!*

Egy életút: Szárazajtától Chicagóig

Zágoni Rezsőné Ilonka 1919. március 7-én született a Háromszék-megyei Szárazajtán, Józsa István és Rebeka 10 gyermekes családjába negyedikként. 1930-ban Barótra költöztek, ahol akkor még nem éltek baptisták. Két másik hívő család is akkortájt költözött oda: Berszán Györgyék és Müller Jánosék. Amíg nem volt imaházuk, Józsa-éknál tartották az összejöveteleket. Később a három család megvásárolta az eladó református templomot – emez épületben tartja a jelenlegi gyülekezet is az istentiszteleteket.

Idősebb testvérei Brassóban a Scherg posztógyárban kaptak munkát, és magukkal vitték dolgozni a 13 éves Ilonkát is. A nővéreivel, Irmával és Ibolyával, a „gyárlakásban” volt a szállásuk. Lelki otthonra a brassói gyülekezetben talált: énekelt az énekarban és gitározott a zenekarban. 17 éves korában megtörtént a bemeírtése – Sepsiszentgyörgyön, az Olt vizében, Ilonka Mihály lp. által.

1940. szeptemberében a testvérek hazamentek Barótra (a város Magyarország része lett). Együtt volt újra a tíz gyermekes család! Idősebb testvére, Pista javaslatára építettek egy kisebb gyapjúfeldolgozó üzemet, ahol mindenkinek jutott munka, Ilonka az anyagbeszerzésért felelt, ő tartotta

a kapcsolatot a vevőkkel és kezelte a pénzt. A kommunista uralom '48-ban államosította a kis gyárat, még néhány évig állami alkalmazottként dolgoztak, majd sorban elbocsátották őket.

1951. június 12-én kötött házasságot a kovásznai Zágoni Rezsővel. Férje Brassóban dolgozott, így visszakért ő is fiatakorának városába. Szerény feltételekkel indultak, három évig Irma nővére lakásának egy szobájában húzódtak meg. '54-ben sikerült Pista testvérbátyjával közösen építeniük egy ikerházat, a pincében szővédét rendeztek be és ott dolgoztak.

A brassói gyülekezet épp a szomszéd telken kezdte el új imaházuk építését, a munkálatokban Ilonka is kivette a részét: ebédet főzött a munkásoknak, ha kellett maltert kevert és hordott a kőműveseknek. Mindeközben gyakorolta a vendéglátást, később is nagyon sokan kaptak náluk ételt és szállást. A gyülekezetben szeretett szavalni és az énekarban énekelni.

Gyermeük nem született, ezért Irénke húgától örökre vették a hat hónapos Évikét, akit különleges gyöngédséggel neveltek. Ilonka és fogadott lánya kapcsolata erős lett, és 51 évet tartott – kicsike megszakítással egy fedél alatt – nagy

szeretben és békességben. Évike ugyanis '84-ben házasságot kötött a chicagói Szabó Istvánnal. 1986. decemberében aztán a nagyszülők is utánuk mentek meglátni az újszülött unokát, Abigélt. Mivel már mindketten nyugdíjasok voltak, ott is maradtak és amerikai állampolgárok lettek.

1991-ben megszületett a második unoka, Erika. Ilonka mama vigyázott rájuk: énekelt nekik, játszott velük, imával bocsájtotta naponta iskolába, majd várta őket haza. Amíg az ereje engedte sokat segített nemcsak a lánya háztartásában, de a gyülekezeti vendégfogadásokban és a közös ebédekben. Férjét nagyon szerette, tisztelte. Folyton imádkozott érte, kérve a jó Atyát, hogy tartsa meg, amíg ő él – példás házasságban éltek együtt 62 évet.

Sokat imádkozott gyülekezete egységéért és a békességért. Nagyon szerette a testvéreket. Mosolyogva, kedves szavakkal köszöntött mindenkit. Soha nem maradt volna el az imaházból. Amikor annyira megbetegedett, hogy már nem lehetett elvinni, szinte akkor is, minden nap az imaházba készült. Az Úr a dicsőség és a hála Zágoni Ilonka életéért. Emléke, szép életpéldája mélyen beíródott a szívünkbe.

(A nekrológ szerkesztett változata)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

„Trombitákkal és kürtzengéssel”

Szilágypercsenben került megrendezésre az *V. Erdélyi Baptista Fúvós-találkozó*, amelyen 413 zenész és több mint 200 kísérő vett részt. A jellegű választott bibliai idézetet, „*trombitákkal és kürtzengéssel vigadozzatok a király, az Úr előtt!*” (Zsolt 98:6) valósággal átéltük. E nagyméretű szabadterei rendezvényt immár ötödik alkalommal verőfényes őszi napsütésben tarthatta meg az erdélyi baptista közösség és az összesereglett nép.

Az ünnepség a baptista imaház parolkójában kezdődött, ahol a helyi lelkipásztor, Borzási István imádsága után három közös zenedarabot játszott el az összevont zenekar. Ezeket Kulcsár Sándor szilágypercseni karmester, a helyi lelkipásztor és Dimény Sándor, krasznai karmester vezényelte. Csodálatos volt hallani, amikor több mint 400 hangszer egyszerre, összhangban dicsérte az Istent!

Ezt követően a zenekarok felvontak a Víz utcán az általános iskola udvaráig, ahol kezdetét vette a fesztivál hivatalos programja. Kezdő imát Király Tibor sarmasági lelkipásztor mondott, majd imádságra buzdított Bándi Sándor erkedi-egrespataki lelkipásztor és Kelemen S. Sándor beszter-

cei-cegőtelki lelkipásztor; a tizenhat zenekar képviselői egyenként imádkoztak.

A közös zenedarabok mellett mindegyik zenekar előadta egyéni zenedarabját is, úgy délelőtti, mint délutáni, amelyek nagy részét a vezénylő karmester harmonizált, illetve hangszerelt. Mind a délelőtti, mind a délutáni programot élőben láthatta még vagy 200 látogató, hála az online közvetítésnek. Az egész nap műsora visszakereshető és megtekinthető a <http://www.livestream.com/percseni-baptistatv> honlapon.

Megtisztelt jelenlétével Seres Dénes képviselő, Végh Sándor szenátor, és köszöntötték a jelenlévőket. Szót kapott Boncikai Csaba szilágypercseni polgármester, illetve Józsa Tibor alpolgármester, Pop Imre Krasznai polgármestere, Fazakas Miklós Zilah alpolgármestere.

Román részről az általános iskola igazgatója, Dănilă Augustin, illetve Dr. Pop Ioan, az Emanuel Egyetem tanára kapott szót. A jelenlévő lelkipásztorok közül Fekete Csaba (Ipp-Berettyószéplak), Szekrényes Pál (Szilágysomlyó-Szilágybagos), dr. Kis-Juhász Vilmos (Kolozsvár), Módi

Miklós (Szilágyszentkirály), Elekes József (Nagyvárad-Betlehem) szolt az egybegyűltekhez a zenedarabok között. Délelőtti ígét hirdetett Pardi Félix, volt kémeri-, leendő zilahi lelkipásztor, a missziókerület elnöke, délután pedig ifj. Veress Ernő, szilágyballai lelkipásztor. Az ének-zenei bizottság nevében Király György, ballai karmester szolt. A programot a helyi lelkipásztor vezette.

A közös éneklést is a zenekarok kísérték. A helyi zenekar mellett képviselve volt a kémeri, nagyváradi 1. sz., magyarremetei, magyarlónai, nagybányai, szilágysámsoni, szilágybagosi, zilahi, szilágyballai, sarmasági, krasznai, szalárdi, ippai, szilágyerkedi és cegőtelki gyülekezet zenekara. A szilágyballai volt a legrégebben alapított zenekar, a szilágyerkedi pedig a legfiatalabbakból álló zenekar. Finom ebédet közel nyolcszáz résztvevő számára a baptista gyülekezet tagjai készítettek, amit az Imaház alagsorában fogyaszthattunk el.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy újra szabadon, örömmel ünnepelhettünk! (A „Szilágyság”-ban megjelent tudósítás rövidebb változata.)

BORZÁSI ISTVÁN *lp., Szilágypercsen*

KÖSZÖNTŐ

Köszöntjük **Antal Ferenc** testvérünket, aki november 16-án tölti nyolcvanadik életévét. Örülünk a sok munkával és szolgálattal teli szép életkornak. A jeles dátumon kívánunk Istentől további kegyelmet, erőt és kitartást egészen végig menni az úton.

A volt kollega 2010. február 28-án tette le végleg a szerkesztőségi munkát. Az írást, a lírai gondolatok formába öntését ezt követően is gyakorolja. Összegyűjtötte és *Üzenet* címmel tavaly kiadta legfrissebb verseit; papírra vetette önéletrajzát: a *Tenyérén hordozott az Úr*; közel száz oldalas mű még kiadásra vár. Időnként személyesen is felkeres bennünket, hoz valamit – cikket, fotót – amivel támogatni tud, mint legutóbb a szövetségnek otthont adó épület krónikáját. A segítséget szívesen vesszük, és ezen felül is *mindent* köszönünk! (A szerk.)

ARANYMENYEGZŐ

BESZTERCE – Október 6-án **Szilágyi János** és **Erzsébet** házasságkötésük 60. évfordulójáról emlékeztek meg Besztercén. Hat évtizedet élni egymás mellett az Úr kegyelme. Testvéreink hosszú időn keresztül hűségesen szolgálták az Urat. Házasságukat Isten egy gyermekkel és három unokával áldotta meg. Az 5Móz 8:1-3 alapján Kelemen Sándor lelkipásztor szolgált. Ezt követően a család és a gyülekezet részéről hangzottak el köszöntések. Kívánjuk, hogy életük hátralevő részében Isten dicsőségére éljenek – példás hűséggel, odaadással –, családjuk és a gyülekezetük előtt. (K.S.)

